

Cal Camps

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Demarcació de Castelltallat
Emplaçament	C-25, sortida 114. BV-3009 i abans del trencall Castelltallat pista asfaltada dir W uns 2.500 m
Alçada:	693

Coordenades:

Latitud:	41.76679
Longitud:	1.60292
UTM Est (X):	383874
UTM Nord (Y):	4624827

Classificació

Número de fitxa	08229 - 255
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XV-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Observacions protecció:	Pla especial del catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable (núm. 134)
Data aprovació:	dc., 20/01/2010 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002401000CG93E0001HB
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 12/05/2017 - 02:00

Descripció

Masia de grans dimensions, d'origen medieval, que està emplaçada a un extrem del serrat de Sant Jaume, molt a prop ja del terme municipal d'Aguilar de Segarra. El conjunt inclou un gran cos residencial que té adossat a ponent una casa més petita (la masoveria) i a llevant una paller. També trobem un bon nombre de coberts aïllats al voltant de la casa, alguns de construcció antiga i altres de més recents. El cos residencial és de planta rectangular i consta de planta baixa més dos pisos. La masia s'ha anat formant en una multiplicitat de fases. La part més antiga és a la part central de la casa. Al segle XVII es va ampliar cap a l'angle nord-est, on trobem un mur de bona factura i fet amb carreus ben escairats. És aquí on hi ha el portal principal, amb arc adovellat i, al seu damunt, un interessant balcó emmarcat amb pedra picada i motllurada. Aquest balcó té una inscripció il·legible però que sembla correspondre al segle XVII. La part de migdia es completà al segle XVIII (hi ha una inscripció del 1776). Aquesta façana destaca per una composició més simètrica, amb una galeria d'arcades a dos nivells i un balcó a cada costat. Al cantó nord, darrere la casa, hi ha les tines i la premsa. A l'interior la casa ha conservat molt bé la tipologia i les característiques tradicionals. La masoveria és una edificació també antiga però més senzilla. Disposa de planta baixa i un pis. La façana principal, encarada vers ponent, té un portal simple i diverses finestres de diferent tipologia, algunes emmarcades amb llindes i brancals de pedra. Té un balcó de fusta que dona accés directament al primer pis. El conjunt conserva molt bé la tipologia i els volums originaris, amb uns pocs afegits moderns.

Observacions:

Inscripció en una arcada de l'eixida de migdia: Ave Maria Puríssima 1776
Inscripció en un balcó lateral, amb una data il·legible que sembla correspondre al segle XVII.
Inscripció al cobert sud: 1926
Informació oral facilitada per Victòria Serra i Roser Parcerisas

Història

Coneixem amb força detall la genealogia i l'evolució històrica d'aquest mas gràcies a l'estudi fet per la historiadora Roser PARCERISAS (1999). El mas va iniciar-se en època medieval i antigament s'anomenava Sociats. Tot i que el seu origen deu ser anterior, sabem que a finals del segle XV hi viu Pere Sociats i la seva dona Paula. El seu hereu fou Joan Sociats, que es casa amb Càndia, una noia de Trullàs. El matrimoni va tenir un fill i moltes noies. El fill hereu és Pere Sociats Trullàs, que morí el 1552 deixant dona (Gràcia Stella) i una filla petita. Aleshores el batlle de Castelltallat, Cristòfol Figuera, nomena dos tutors i busca un arrendador que pugui tirar endavant el mas. Aquest és Pere Camps, un francès que havia vingut del poble de les Tuxoneres (al bisbat de Rodés) juntament amb la seva mare i un oncle seu capellà. Pere Camps i la seva família arriben a Sociats el dia 28 de desembre de 1552. Des d'aleshores fins al segle XIX el nom que figura en els documents és el de mas Camps de Sociats. El següent hereu va ser Joan Camps Bacardit (1549-1615), el qual molt probablement és autor d'unes interessants anotacions sobre remeis i oracions ancestrals. A la primera meitat del segle XVII Joan Camps Junyent acaba les obres al mas que havia començat el seu pare. El 1693 sabem que el mas Sociats pagava de cens al Duc de Cardona dues gallines i 6 quartans de civada. El 1736 el mas ha crescut, ja que l'hereu Rafael Camps apareix també com a amo de Vila-Seca. Durant la Guerra de Successió Rafael Camps paga l'enterrament d'un soldat portuguès que possiblement feia estada al mas i que morí ofegat el 1717. Ja entrat el segle XX, l'hereva era Josepa Camps Capsada (1914-1984) que es casà amb el pubill Josep Capsada Camps, procedent de cal Roig de Sant Mateu de Bages. A partir d'aquí els hereus porten el cognom Capsada fins a l'actualitat. Almenys en els temps més moderns la masia ha estat vinculada a la capella propera de Sant Jaume de Salerm. La devoció a aquesta capella va tenir un bon reviscolament durant el segle XIX i la primera meitat del XX. S'hi deien moltes misses i els feligresos de l'entorn i feien prometes. Després de la Guerra Civil, el 1939, Miquel Camps

va fer reconstruir la capella. Cal Camps formava part de la parròquia d'Aguilar de Segarra.

Bibliografia

GRUP SOLUCIONS MANRESA (2009). Pla especial del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Sant Mateu de Bages. Ajuntament de Sant Mateu de Bages (núm. 134). PARCERISAS, Roser (1999). Cal Camps (treball inèdit).

